

Усё перамагае любоў

Некаторыя пераможцы і тыя, хто спрычыніўся да падрыхтоўкі конкурсу ды арганізацыі мерапрыемства па падвядзенні яго вынікаў, падзяліліся ўражаннямі і эмоцыямі ад працы — творчай і арганізацыйнай — з карэспандэнтам «ЛіМа».

Юлія АМОСАВА, удзельніца аргкамітэта, галоўны бібліёграф інфармацыйна-аналітычнага аддзела Нацыянальнай бібліятэкі Беларусі:

— У абавязкі аргкамітэта ўваходзіла рэгістрацыя ўдзельнікаў і падтрымка сувязі з імі. Мы адказвалі на ўсе пытанні, рэагавалі на заўвагі. Працавалі круглыя суткі, бо работ было вельмі шмат. Так, некаторыя адказы аўтары атрымлівалі ў 3 гадзіны ночы, у 5 гадзін раніцы — мы не паспявалі. Кожны атрымаў лісты, словы падтрымкі. Былі дзеці, якія вельмі хваліліся...

Дарэчы, па словах аўтараў творчых работ, яны адчувалі цікаvasць да сябе з боку аргкамітэта, неабякаvasць — прымалі карысныя парады і каментарыі. Такое стаўленне заахваціць іх да ўдзелу ў наступных конкурсах.

Таццяна ЛАЎРЫК, загадчыца сектара аналітычнай інфармацыі па культуры і мастацтве Нацыянальнай бібліятэкі Беларусі:

— Конкурс прайшоў на «ўра», выклікаў усплёск цікаvasці. Адна з першых работ прыйшла з горада Кірсанава Тамбоўскай вобласці — аўтарка напісала па-руску і пераклала са слоўнікам, не валодаючы беларускай мовай. Дзяўчына з Беларусі — менавіта таму ёй цікава было паўдзельнічаць. Сябры журы адначалі гэтае эсэ — яно атрымала прыз у намінацыі «За вернасць

роднай культуры» (яе ўвялі дадаткова па прапанове аднаго з сяброў журы). Сярод аўтараў работ, напісаных па канонах крытыкі, былі вылучаны тры лаўрэаты, якія атрымалі дыплом і дадатковых намінацый. Большасць жа дасланных работ — сіквел, прыквел і спін-оф. Хочацца адзначыць і некаторых настаўнікаў, якія падрыхтоўвалі вучняў, а таксама тых, хто ўдзельнічаў у папярэдніх конкурсах. Такім чынам, дзейнасць аргкамітэта працягваецца...

Яўген СКИБСКИ, удзельнік аргкамітэта конкурсу, вядучы інжынер-праграміст аддзела суправаджэння інтэрнэт-партала Нацыянальнай бібліятэкі Беларусі:

— На маёй адказнасці была старонка сайта. Першапачаткова не планавалі, што будзе процьма работы. Праз фантастычную колькасць удзельнікаў яе дадалося надзвычай многа. Праўда, працэс пакінуў добрае, цікавае ўражанне. Такім чынам, стала больш не толькі работы, але і радасці, што здараецца не так часта...

Аксана ДАНИЛЬЧЫК, паэтэса, сябар журы конкурсу:

— Уразіла найперш вялікая колькасць работ — сведчанне таго, што нашы ўстановы адукацыі і культуры зацікаўлены ў падобных мерапрыемствах і актыўна іх падтрымліваюць. Выдатна, што такія ініцыятывы вітаюцца. Чыталіся эсэ з цікаvasцю. І хаця частка іх была са стандартным падыходам, нямала адрознівалася арыгінальнасцю, што стала надзвычай прыемна. Былі і тыя, якія спадабаліся вельмі — так, у некалькіх эсэ па творы «На Каляды к сыну» дапускалася думка, якая абыгрывалася ў розных варыянтах, што галоўны герой Лаўрук — пазашлюбны сын пана Шчыгельскага. Нестандартная жыццёвая сітуацыя...

Андрэй КУВІК, сацыяльны педагог-псіхолаг Дзяржаўнай установы «Колінскі дзіцячы сад — сярэдняя школа» Гомельскай вобласці Жыгжыцкага раёна, пераможца ў намінацыі «23 +» (2 месца):

— Даўно чакаў нечага падобнага, бо пішу... 30 гадоў! Праўда, пішу вершы, а тут... прызачны конкурс! Па творы, які бярэ за душу (маецца на ўвазе апавяданне Зм. Бядулі «На Каляды к сыну». — **Заўв. рэд.!**)! Усе творы Бядулі добрыя, але на гэты адгукнуўся найперш — бо мой узрост падышоў да таго, што апісваецца ў апавяданні. Усё мераеш на сябе: маці мая ў вёсцы, сам — у горадзе... Як прыязджае ў госці, часам здараюцца непаразуменні. Праз усё гэта перажываю, таму і апавяданне знайшло водгук... Напісаў хутка, за гадзінку. Па першай адукацыі я філолаг і добра ведаю творчасць Змітрака Бядулі: імкнуўся ён да рэалізму, але ад сімвалізму яшчэ не адышоў, што відаць праз «трохрублёўкі ў руках», «маркі», «цёмны стогодавы лес», як беларуская традыцыя... У гэтым стылістычным напрамку і пастараўся стварыць эсэ. Лічу, што твор проста мусіў скончыцца трагічна. Пачалася ўсё з чорнага лесу — ім і завяршылася... Але галоўная каштоўнасць у тым, што, якім бы адмоўным героем ні быў Лаўрук, усё перамагае мацярынская любоў. Яна большая за ўсё, па-над усім...

Маргарыта ШАБАР, пераможца конкурсу ў намінацыі «23 +» (3 месца):

— Спрабавала паглыбіцца ў творчасць Бядулі, прычым не толькі ў апавяданне «Бондар», па якім пісала эсэ, але і ў іншыя. Усё пранесла праз сябе і напісала тое, што адчула. Імкнулася пераэсэнсаваць гістарычныя рэаліі так, каб мінуўшына і сучаснасць сышліся ў адной кропцы. І ўсё перамагае любоў...

Падрыхтавала Марыя ЯРАШЭВІЧ